

最美童年

· 儿童启蒙版 ·

中华传统故事

最经典

第3卷

最美童年编委会 编

彩图全注音

最美童年 | 儿童启蒙版

【最经典】 中华传统故事

第3卷

最美童年编委会 编

常州大学图书馆
藏书章

目录

198	神童纪晓岚	
200	空城计	
204	司马光砸缸	210 解缙巧对讽权贵
206	田忌赛马	214 邹忌讽齐王
		216 晏子斗楚王
		220 张良献计
		224 李广退敌
		228 徐霞客捞狮
		234 投笔从戎
		240 刮骨疗伤

244 孙敬悬梁

246 苏秦刺股

250 凿壁借光

252 囊萤映雪

256 铁杵磨成针

258 司马迁忍辱写《史记》

264 玄奘取经

270 荆轲刺秦王

276 左宗棠收复新疆

282 戚继光抗倭

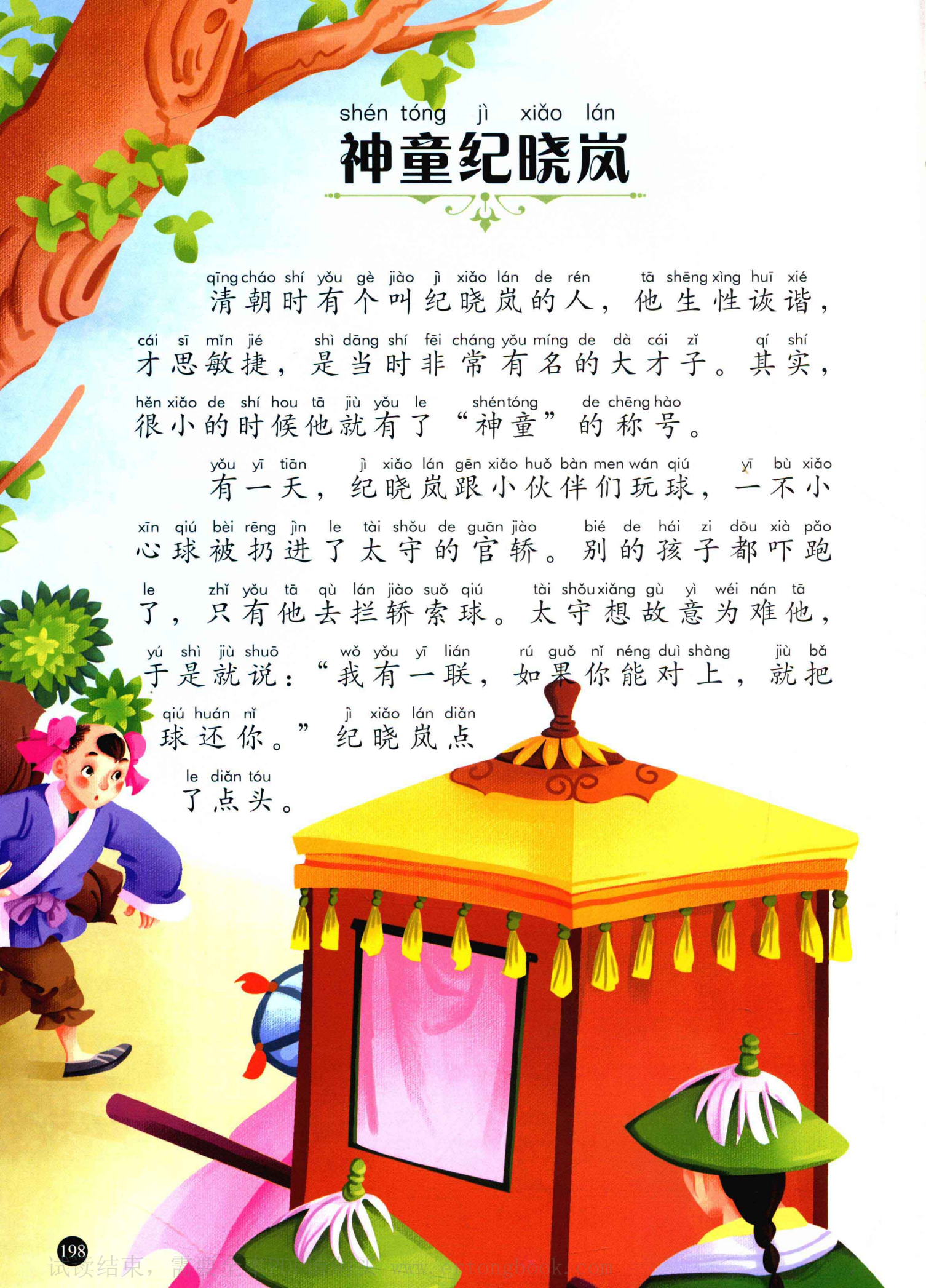

shén tóng jì xiǎo lán

神童纪晓岚

qīng cháo shí yǒu gè jiào jì xiǎo lán de rén tā shēng xìng huī xié
清朝时有个叫纪晓岚的人，他生性诙谐，
cái sī mǐn jié shì dāng shí fēi cháng yǒu míng de dà cái zǐ qí shí
才思敏捷，是当时非常有名的大才子。其实，
hěn xiǎo de shí hou tā jiù yǒu le shén tóng de chēng hào
很小的时候他就有了“神童”的称号。

yǒu yī tiān jì xiǎo lán gēn xiǎo huǒ bàn men wán qiú yī bù xiǎo
有一天，纪晓岚跟小伙伴们玩球，一不小
xīn qiú bèi rēng jìn le tài shǒu de guān jiào bié de hái zǐ dōu xià pǎo
心球被扔进了太守的官轿。别的孩子都吓跑
le zhǐ yǒu tā qù lán jiào suǒ qiú tài shǒu xiǎng gù yì wéi nán tā
了，只有他去拦轿索球。太守想故意为难他，
yú shì jiù shuō wǒ yǒu yī lián rú guǒ nǐ néng duì shàng jiù bǎ
于是就说：“我有一联，如果你能对上，就把
qiú huán nǐ jì xiǎo lán diǎn
球还你。”纪晓岚点
le diǎn tóu
了点头。

tài shǒu shuō tóng zǐ liù qī
太守说：“童子六七

rén wéi rǔ jiǎo jì xiǎo lán gǎn jīn
人，唯汝狡。”纪晓岚赶紧

dá dào tài shǒu èr qiān dàn dú
答道：“太守二千石，独

gōng shuō dào zhèr tā gù yì
公……”说到这儿他故意

tíng zhù le tài shǒu wèn tā wèi shén me
停住了。太守问他为什么

bù shuō chū zuì hòu yī gè zì jì xiǎo
不说出最后一个字。纪晓

lán shuō nǐ rú guǒ bǎ qiú huán gěi wǒ
岚说：“你如果把球还给我，

zhè ge zì jiù shì lián fǒu zé biàn shì
这个字就是‘廉’；否则便是

tān le tài shǒu bù jīn fú xiù dà xiào bǎ qiú huán gěi le tā
‘贪’了。”太守不禁抚袖大笑，把球还给了他。

yǒu yī cì tā qù cháo jiàn huáng shàng cóng huáng gōng chū lái de shí
有一次，他去朝见皇上，从皇宫出来的时

hou pèng dào le yī gè lǎo tài jiàn lǎo tài jiàn jiàn shì gè xiǎo hái biàn lán zhù le
候碰到了一个小太监。小太监见是个小孩，便拦住了

tā gù yì diāo nán tā shuō tīng shuō nǐ huì jiǎng xiào huà jīn tiān rú guǒ
他，故意刁难他，说：“听说你会讲笑话，今天如果

nǐ jiǎng yī gè xiào huà néng bǎ wǒ dòu lè jiù fàng nǐ chū qù jì xiǎo lán
你讲一个笑话能把我逗乐，就放你出去。”纪晓岚

xiǎng le xiǎng shuō pì lǎo tài jiàn shēng qì de shuō nǐ xiǎo xiǎo nián jì jìng
想了想说：“屁！”小太监生气地说：“你小小年纪竟

rán gǎn mà wǒ jì xiǎo lán yòu shuō fàng yě yóu nǐ bù fàng yě yóu nǐ
然敢骂我？”纪晓岚又说：“放也由你，不放也由你！”

lǎo tài jiàn zhè shí cái tīng chū le yì sī bù jīn hā hā dà xiào qǐ lái
小太监这时才听出了意思，不禁哈哈大笑起来。

zhēn zhèng de yōu mò hěn duō shí hòu shì yī zhǒng zhì huì xī xiào nù mà
真正的幽默很多时候是一种智慧，嬉笑怒骂

dōu zài qí zhōng
都在其中。

kōng chéng jì

空城计

sān guó shí wèi shǔ wú sān guó dǐng lì shí zhàn shí hé yī cì
三国时，魏蜀吴三国鼎立，时战时和。一次，

wèi guó dà jiāng sī mǎ yì shuài bīng gōng dǎ shǔ guó shǔ guó dà jiāng mǎ sù yī
魏国大将司马懿率兵攻打蜀国，蜀国大将马谡一

shí dà yì shī diào le jiē tíng shǐ de shǔ guó diū diào le zuì hòu de bǎo
时大意失掉了街亭，使得蜀国丢掉了最后的堡

lěi zhū gě liàng shēn zhī diū le jiē tíng jiù wú fǎ dǐ dǎng wèi bīng biàn mìng
垒。诸葛亮深知丢了街亭就无法抵挡魏兵，便命

lìng dà jūn qiāo qiāo shōu shì xíng zhuāng zhǔn bèi chè tuì
令大军悄悄收拾行装，准备撤退。

zhū gě liàng bǎ zhè xiē dōu ān pái wán hòu dài zhe
诸葛亮把这些都安排完后，带着

wǔ qiān rén mǎ qù xī chéng zhǔn bèi bān yùn liáng cǎo yǐ
五千人马去西城，准备搬运粮草以

bèi dà jūn chè tuì shí zuò
备大军撤退时做

yòng dù kě shì sī
用度。可是，司

mǎ yì hěn kuài jiù shuài lǐng
马懿很快就率领

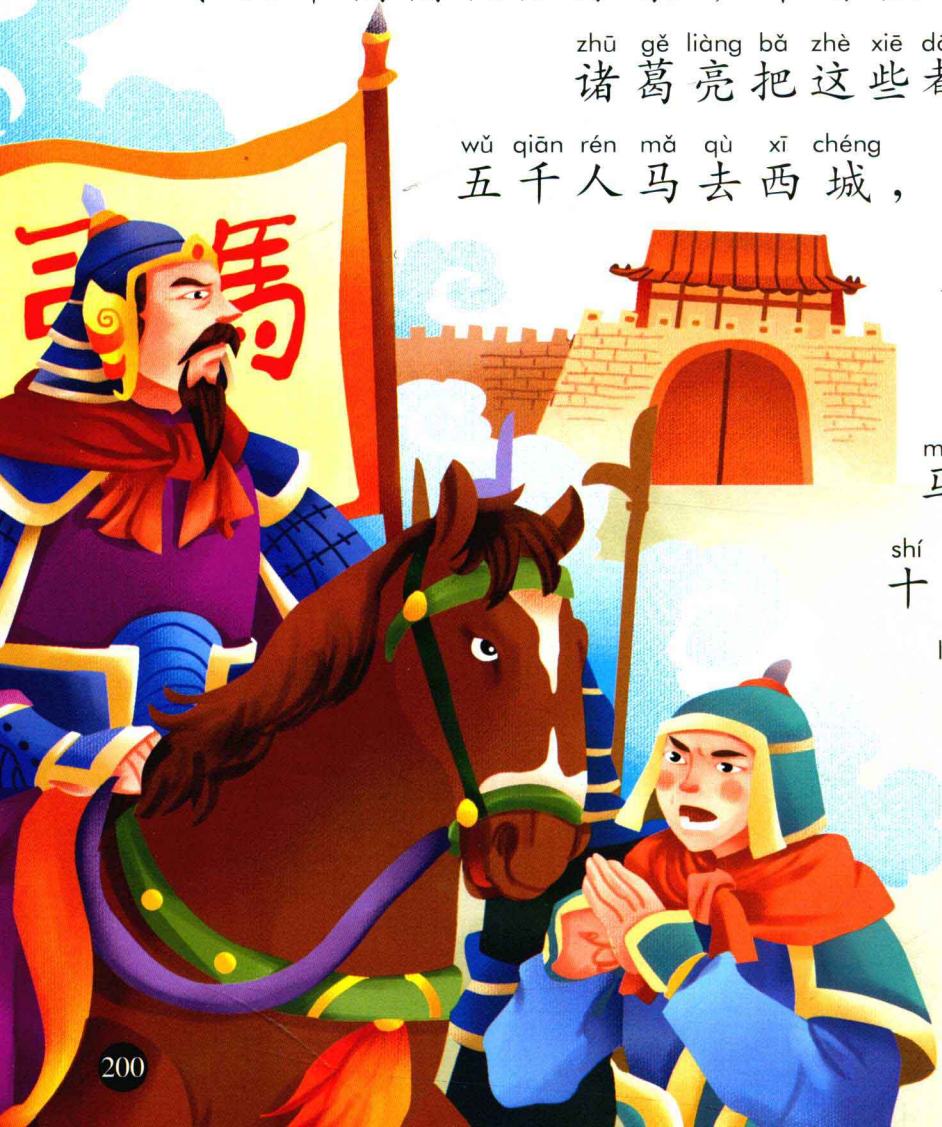
shí wǔ wàn dà jūn xiàng zhū gě
十五万大军向诸葛

liàng suǒ zài de xī chéng fēng
亮所在的西城蜂

yōng ér lái dāng
拥而来。当

shí zhū gě liàng
时，诸葛亮

shēn biān méi yǒu yī yuán
身边没有一员

wǔ jiāng zhǐ yǒu yī bān
武将，只有一班

wén guān suǒ dài lǐng de wǔ qiān rén
文官，所带领的五千人

mǎ yě yǒu yī bàn bān yùn liáng cǎo qù le xī chéng zhǐ
马，也有一半搬运粮草去了，西城只

shèng èr qiān wǔ bǎi míng shì bīng shì bīng men tīng dào sī mǎ yì dài bīng qián lái de
剩二千五百名士兵。士兵们听到司马懿带兵前来的

xiāo xī dōu fēi cháng jīng huāng zhū gě liàng dēng shàng chéng lóu kàn le kàn hòu duì
消息都非常惊慌。诸葛亮登上城楼看了看后，对

shì bīng menshuō nǐ men bù yào jīng huāng tīng wǒ zhǐ huī yī dìng néng ràng sī
士兵们说：“你们不要惊慌，听我指挥，一定能让司

mǎ yì tuì bīng。”
马懿退兵。”

yú shì zhū gě liàng
于是，诸葛亮

chuán chū mìng lìng
传出命令，

bǎ chéng shàng suǒ yǒu de jīng qí dōu cáng qǐ lái shì bīng men zài zhù dì bù zhǔn
把城上所有的旌旗都藏起来，士兵们在驻地不准

wài chū jí dà shēng xuān huá shǒu chéng mén de shì bīng bǎ sì gè chéng mén dōu
外出及大声喧哗。守城门的士兵把四个城门都

dǎ kāi měi gè chéng mén zhōu wéi pài èr shí míng shì bīng dǎ ban chéng
打开，每个城门周围派二十名士兵打扮成

pǔ tōng bǎi xìng de mú yàng dǎ sǎo jiē dào jiàn dào sī mǎ yì de bù
普通百姓的模样打扫街道，见到司马懿的部

duì lái le bù zhǔn huāng luàn zhǐ gù sǎ shuǐ sǎo jiē jiù kě yǐ
队来了，不准慌乱，只顾洒水扫街就可以。

bù zhì wán bì zhū gě liàng zì jǐ pī shàng hè chāng dài shàng
布置完毕，诸葛亮自己披上鹤氅，戴上

gāo gāo de guān jīn lǐng zhe liǎng gè xiǎo shū tóng dài shàng yī
高高的纶巾，领着两个小书童，带上一

zhāng qín dào chéng shàng de dí lóu qián zuò xià diǎn rán xiāng
张琴，到城上的敌楼前坐下，点燃香

lú màn màn tán qǐ qín lái
炉，慢慢弹起琴来。

sī mǎ yì de xiān tóu bù duì dào dá chéng xià
司马懿的先头部队到达城下，

jiàn le zhè zhǒng zhèn shì hěn shì chà yì
见了这种阵势，很是诧异，

dōu bù gǎn qīng yì gōng chéng jí máng
都不敢轻易攻城，急忙

bào gào sī mǎ yì sī mǎ yì
报告司马懿。司马懿

tīng dào hòu yě jué de hěn qí
听到后也觉得很好奇，

guài yú shì biàn
怪，于是便

mìng lìng dà jūn
命令大军

tíng xià zì
停下，自

jǐ qián qù guān
己前去观

kàn guǒ rán kàn jiàn zhū gě
看，果然看见诸葛

liàng duān zuò zài chéng
亮端坐在城

lóu shàng zhèng zài fén
楼上，正在焚

xiāng tán qín cóng róng
香弹琴，从容

dàn dìng chéng mén
淡定。城门

lǐ wài èr shí duō gè
里外，二十多个

bǎi xìng mú yàng de rén zài dī tóu dǎ sǎo jiē dào
百姓模样的人在低头打扫街道，

páng ruò wú rén de yàng zi sī mǎ yì kàn hòu
旁若无人的样子。司马懿看后，

jǐ máng mìng lìng bù duì chè tuì
急忙命令部队撤退。

sī mǎ yì de ér zǐ sī mǎ zhāo shuō zhè hěn kě néng shì zhū gě liàng
司马懿的儿子司马昭说：“这很可能是诸葛亮

gù yì zhuāng chū de yàng zi fù qīn wèi shén me yào tuì bīng ne sī mǎ yì
故意装出的样子，父亲为什么要退兵呢？”司马懿

shuō zhū gě liàng yī shēng jǐn shèn bù céng mào xiǎn xiàn zài chéng mén dà
说：“诸葛亮一生谨慎，不曾冒险。现在城门大

kāi lǐ miàn bì yǒu mái fú yú shì jí máng mìng lìng gè lù bīng mǎ dōu
开，里面必有埋伏。”于是，急忙命令各路兵马都

chè tuì le zhū gě liàng kàn jiàn wèi jūn chè tuì wán le bù jīn dà xiào qǐ lái
撤退了。诸葛亮看见魏军撤退完了，不禁大笑起来。

dà jiā tàn jiū yuán yīn zhū gě liàng shuō sī mǎ yì kàn dào zhè yàng de qíng
大家探究原因，诸葛亮说：“司马懿看到这样的情

jǐng shì huái yí yǒu mái fú suǒ yǐ tuì zǒu le
景，是怀疑有埋伏，所以退走了。”

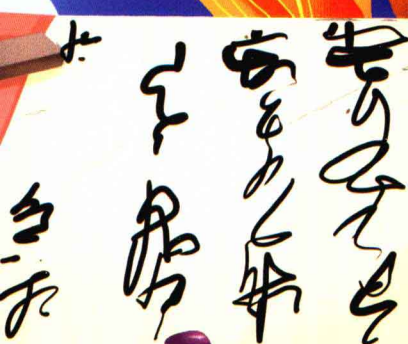
zhè jiù shì zhù míng de kōng chéng jì zhū gě liàng zhèng shì yǐ cǐ sǐ lǐ
这就是著名的空城计，诸葛亮正是以此死里

táo shēng duǒ guò le sī mǎ yì de wéi zhuī dǔ jié
逃生，躲过了司马懿的围追堵截。

sī mǎ guāng zā gāng
司马光砸缸

sī mǎ guāng shì sòng cháo de dà wén xué jiā dà
司马光是宋朝的大文学家、大
lì shǐ xué jiā tā yī shēng qín xīn xué xí lì qiú bó
历史学家。他一生潜心学习，力求博
gǔ tōng jīn tōng xiǎo yīn yuè lǜ lì tiān wén
古通今，通晓音乐、律历、天文、
shù xué duì jīng xué hé shǐ xué de yán jiū yóu qí
数学，对经学和史学的研究尤其
chéng jiù zhuó zhù zhù míng de zī zhì tōng
成就卓著，著名的《资治通
jiàn jiù shì tā de zuò pǐn
鉴》就是他的作品。

sī mǎ guāng cóng xiǎo dú shū kè kǔ
司马光从小读书刻苦
qín fèn jí wéi yòng gōng wèi le jǐ chū
勤奋，极为用功。为了挤出
gèng duō de shí jiān lái xué xí tā zì
更多的时间来学习，他自
jǐ nòng le yī jié yuán mù fàng zài chuáng
己弄了一截圆木放在床

shàng dāng zhěn tóu yīn wèi zhěn zhe yuán mù
上当枕头。因为枕着圆木

shuì jiào yī fān shēn yuán mù jiù huì gǔn dòng bǎ
睡觉，一翻身，圆木就会滚动，把

tā jīng xǐng zhè yàng tā jiù huì lì jí qǐ chuáng jì xù rèn zhēn
他惊醒。这样，他就会立即起床，继续认真
dú shū
读书。

sī mǎ guāng yī shēng bó xué jī zhì qù wén yì shì bù shǎo
司马光一生博学机智，趣闻逸事不少，

dàn liú chuán zuì guǎng de hái shì sī mǎ guāng zā gāng de gù
但流传最广的还是“司马光砸缸”的故

shì zài sī mǎ guāng xiǎo de shí hòu yǒu yī cì tā gēn yī qún xiǎo huǒ
事。在司马光小的时候，有一次，他跟一群小伙

bàn zài yuàn zi lì wán shuǎ yuàn zi lì yǒu yī kǒu dà shuǐ gāng yǒu gè xiǎo hái ér
伴在院子里玩耍。院子里有一口大水缸，有个小孩儿

pá dào gāng yán shàng wán shuǐ yī bù xiǎo xīn yī tóu diào jìn le shuǐ gāng lì
爬到缸沿上玩水，一不小心，一头掉进了水缸里。

shuǐ gāng hěn dà hěn shēn hěn kuài nà ge hái zi jiù yào chén mò le bié
水缸很大很深，很快，那个孩子就要沉没了。别

de hái zi dōu xià de zhí kū méi yǒu yī diǎnr bàn fǎ zhè shí zhǐ jiàn sī
的孩子都吓得直哭，没有一点儿办法。这时，只见司

mǎ guāng chén zhuó lěng jìng de zài páng biān bào lái yī kuài dà shí tóu shǐ jìn xiàng shuǐ
马光沉着冷静地在旁边抱来一块大石头，使劲向水

gāng zā qù zhǐ tīng pēng de yī shēng shuǐ gāng pò le le gāng
缸砸去，只听“砰”的一声，水缸破了，缸

lǐ de shuǐ dōu liú le chū lái jiù zhè yàng diào jìn shuǐ gāng lì
里的水都流了出来。就这样，掉进水缸里

de xiǎo hái ér mǎ shàng jiù zhuǎn wēi wéi ān le
的小孩儿马上就转危为安了。

huāng luàn shì jiě
慌乱是解

jué wèn tí de dà dí
决问题的大敌，

zhǐ yǒu zhèn dìng cái
只有镇定，才

néng lǐ xìng fēn xī
能理性分析，

xún qiú jiě jué wèn
寻求解决问

tí de bàn fǎ
题的办法。

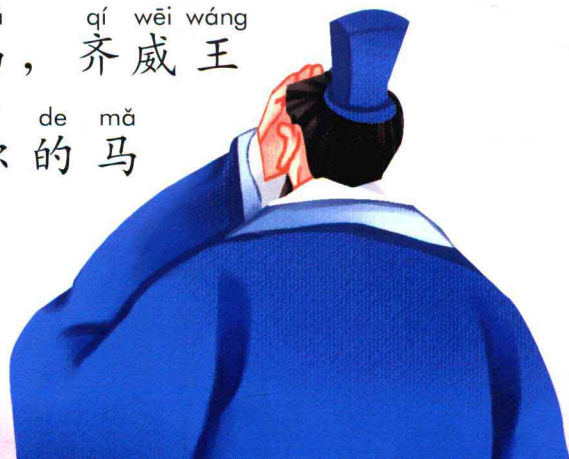

tián jì sài mǎ

田忌赛马

qí guó dà jiāng tián jì hěn xǐ huan sài mǎ yǒu yī huí tā hé qí wēi
齐国大将田忌很喜欢赛马，有一回，他和齐威
wáng yuē dìng yào jìn xíng yī chǎng bǐ sài tā men gè zì de mǎ dōu yǒu hǎo
王约定要进行一场比赛。他们各自的马都有好
yǒu liè bǐ sài de shí hou tián jì dōu yòng zì jǐ zuì hǎo de
有劣，比赛的时候，田忌都用自己最好的
mǎ hé qí wēi wáng zuì hǎo de mǎ bǐ yòng zhōng mǎ hé qí
马和齐威王最好的马比，用中马和齐
wēi wáng de zhōng mǎ bǐ dàn yóu yú qí wēi wáng měi gè
威王的中马比。但由于齐威王每个
děng jí de mǎ dōu bǐ tián jì de mǎ qiáng yī xiē suǒ
等级的马都比田忌的马强一些，所
yǐ bǐ sài le jǐ cì tián jì dōu shī bài le
以比赛了几次，田忌都失败了。

tián jì jué de hěn bù shì zī wèi bǐ sài hái méi jié shù
田忌觉得很不是滋味，比赛还没结束，
tā jiù chuí tóu sàng qì de zhǔn bèi lí kāi sài chǎng hái méi zǒu chū sài
他就垂头丧气地准备离开赛场。还没走出赛
chǎng tián jì de mén kè sūn bìn zhāo hu tā tā zǒu le
场，田忌的门客孙膑招呼他，他走了
guò qù sūn bìn pāi pāi tā de jiān bǎng shuō wǒ gāng
过去。孙膑拍拍他的肩膀说：“我刚
cái kàn le sài mǎ qí wēi wáng
才看了赛马，齐威王
de mǎ bǐ nǐ de mǎ
的马比你的马

kuài bu liǎo duō shǎo ya
快不了多少呀……”

sūn bìn de huà hái méi shuō wán tián jì jiù shēng qì de shuō xiǎng bu
孙膑的话还没说完，田忌就生气地说：“想不
dào nǐ yě wā ku wǒ sūn bìn shuō wǒ kě bù shì zài wā ku nǐ nǐ
到你也挖苦我！”孙膑说：“我可不是在挖苦你。你
zài hé tā sài yī cì wǒ yǒu bàn fǎ zhǔn néng ràng nǐ yíng le tā tián
再和他赛一次，我有办法准能让你赢了他。”田
jì yí huò de kàn le kàn sūn bìn shuō nǐ de yì sī shì lìng wài huàn
忌疑惑地看了看孙膑，说：“你的意思是另外换
yī pǐ mǎ sūn bìn yáo yáo tóu shuō bù yòng tián jì shuō nà
一匹马？”孙膑摇摇头说：“不用。”田忌说：“那
hái bù shì děng zhe shū ma kě shì sūn bìn què xiōng yǒu chéng zhú de shuō
还不是等着输吗？”可是，孙膑却胸有成竹地说：
nǐ àn wǒ de ān pái lái děng zhe
“你按我的安排来，等着
qiáo ba
瞧吧。”

lǚ zhàn lǚ shèng de qí wēi
屡战屡胜的齐威

wáng zhèng zài dé yì yáng yáng
王正在得意扬扬

ne què jiàn tián jì yíng
呢，却见田忌迎

miàn zǒu lái jiù yǒu
面走来，就有

diǎnr cháo xiào de
点儿嘲笑地

shuō zhè xià nǐ
说：“这下你

fú qì le ba hā
服气了吧？哈

hā……” tián jì shuō
哈……”田忌说：

dà wáng zán men bù fáng
“大王，咱们不妨

zài sài yī cì shuō zhe bǎ yī dà duī yín qián dào
再赛一次！”说着，把一大堆银钱倒

zài zhuō zi shàng zuò wéi tā xià de dǔ zhù qí wēi wáng yī kàn
在桌子上作为他下的赌注。齐威王一看，

xīn lǐ àn àn hǎo xiào mǎ shàng fēn fù shǒu xià bǎ qián jǐ cì yíng dé
心里暗暗好笑，马上吩咐手下把前几次赢得

de yín qián quán bù tái lái lìng wài hái jiā le yī qiān liǎng
的银钱全部抬来，另外还加了一千两

huáng jīn rán hòu tā qīng miè de shuō kě yǐ a
黄金。然后，他轻蔑地说：“可以啊，

nà jiù kāi shǐ ba
那就开始吧！”

yī shēng luó xiǎng bǐ sài kāi shǐ le sūn bìn xiān yǐ xià děng
一声锣响，比赛开始了。孙臆先以下等

mǎ duì qí wēi wáng de shàng děng mǎ dì yī jú shū le qí wēi wáng zhàn qǐ
马对齐威王的上等马，第一局输了。齐威王站起

lái shuō xiǎng bu dào hè hè yǒu míng de sūn bìn xiān shēng jìng rán xiǎng chū zhè yàng
来说：“想不到赫赫有名的孙臆先生竟然想出这样

zhuō liè de duì cè sūn bìn bù qù lǐ tā jiē zhe jìn xíng dì èr jú bǐ
拙劣的对策。”孙臆不去理他。接着进行第二局比

sài sūn bìn ná shàngděng mǎ duì qí wēi
赛。孙臆拿上等马对齐威

wáng de zhōngděng mǎ huò shèng le yī jú qí wēi wáng yǒu diǎnr xīn huāng yì
王的中等马，获胜了一局。齐威王有点儿心慌意

luàn le dì sān jú bǐ sài sūn bìn ná zhōngděng mǎ duì qí wēi wáng de xià
乱了。第三局比赛，孙臆拿中等马对齐威王的下

děng mǎ yòu shèng le yī jú zhè xià qí wēi wáng mù dòng kǒu dāi le sān
等马，又胜了一局。这下，齐威王目瞪口呆。三

jú liǎngshèng tián jì yíng le qí wēi wáng
局两胜，田忌赢了齐威王。

sān duì mǎ bǐ sài jiù hǎo bǐ liǎng gè tuán tǐ suī rán zǔ chéng rén yuán
三对马比赛，就好比两个团体，虽然组成人员

bù biàn dàn bù tóng de zǔ zhī
不变，但不同的组织

fāng shì dé dào de jié guǒ zé
方式得到的结果则

quán rán bù tóng
全然不同。

xiè jìn qiǎo duì fěng quán guì
解缙巧对讽权贵

míngcháo hàn lín dà xué shì xiè jìn shì dāng shí zhù míng de xué zhě wén
明朝翰林大学士解缙，是当时著名的学者、文
xué jiā tā xiǎo de shí hou jiù cōngmíng hào xué dàn shēng xìng gāng zhí hěn xiǎo
学家。他小的时候就聪明好学，但生性刚直。很小
de shí hou mǔ qīn zài dì shàng jiāo tā xiě zì tā jiù néng guò mù bù wàng
的时候，母亲在地上教他写字，他就能过目不忘，
qī suì de shí hou jiù néng xiě shī zuò wén bìng qiě chū kǒu chéngzhāng xià bǐ rú
七岁的时候就能写诗作文，并且出口成章，下笔如
yǒu shén zǎo zǎo jiù zài dāng dì yǒu le míng qì
有神，早早就在当地有了名气。

gào lǎo huánxiāng de lǐ shàng shū yě tīng dào le
告老还乡的李尚书也听到了
xiè jìn de míngshēng dàn bù xiāng xìn tā yǒu nà me
解缙的名声，但不相信他有那么

dà de cái néng yī cì tā zài jiā
大的才能。一次，他在家

lǐ yàn qǐng dāng shí jǐ gè yǒu míng de quán
里宴请当时几个有名的权

guì yín shī zuò duì jiù pài rén bǎ xiè jìn jiào
贵吟诗作对，就派人把解缙叫

lái yìng duì xiǎngdāngzhòng shì shì tā
来应对，想当众试试他。

xiè jìn lái dào lǐ fǔ zhǐ jiàn dà
解缙来到李府，只见大

mén jǐn bì pú rén shuō zhǔ rén yào tā cóng
门紧闭，仆人说主人要他从

xiǎo mén jìn rù xiè jìn zhàn zài mén kǒu jiù shì bù zǒu xiǎo
小门进入。解缙站在门口就是不走小

mén lǐ shàng shū zhī dào yǐ hòu zǒu guò lái shuō xiǎo zǐ
门，李尚书知道以后走过来说：“小子